

Cartes

Oposicions
a Palamós

glòria massagué tetas. palamós.

Resposta a la carta «A Calonge guanya Mourinho» d'Elena Montiel. Benvinguda al Club, Elena! Denunciar les injustícies té un cost en diners i temps. Veuràs, vaig treballar al departament de Turisme de l'Ajuntament de Palamós (2009). L'any següent hi vaig tornar i em van animar a presentar-me a una convocatòria per cobrir una vacant de Tècnic Auxiliar de Turisme, on vaig superar totes les proves però per punts per mèrits va guanyar una altra i vaig quedar segona. Les bases deien que quedava en un torn de reserva per cobrir les vacants durant dos anys. La vacant es va produir, ja que la tècnica va marxar a treballar a l'Ajuntament de Platja d'Aro i l'Ajuntament de Palamós va cobrir aquesta plaça amb una estudiant en pràctiques. Després de mesos de reclamacions a l'ajuntament, vaig presentar la primera denúncia al Jutjat Contenciós Administratiu de Girona, on el jutge va desestimar el meu recurs, oferint-me la possibilitat d'interposar un recurs a l'òrgan judicial superior, és a dir, a l'Audiència de Barcelona i que vaig presentar al mes de maig.

Mentrestant, l'Ajuntament de Palamós va fer una nova convocatòria per legalitzar la situació de l'estudiant en pràctiques. Tot i que la Llei de Turisme de Catalunya obliga que les persones que s'incorporin a les oficines de Turisme han d'estar diplomades, l'Ajuntament de Palamós es va passar pel folro aquesta normativa (com moltes altres coses del procés de selecció). El dia de les proves érem deu persones i ella. D'entrada, els meus punts per mèrits –igual que molts dels altres candidats– superàvem de llarg els d'ella, i per tant els membres del tribunal ho van resoldre ràpid: ens van «tombar» a tots a la primera prova (menys a una noia que van tombar a la segona prova), d'aquesta manera a ella no li va fer falta ni fer la prova d'idiomes ni l'entrevista ni molt menys els seus punts per mèrits. En aquest cas, no és que l'examen fos adaptat a ella, sinó que qui es van adaptar van ser els membres del tribunal donant-li la major puntuació i eliminant la resta. Les dues proves van ser dues preguntes del temari, amb resposta oberta i que el tribunal va valorar vés a saber amb quin criteri/xanullo/martingala/enxufisme o diga-li com vulguis! Per cert, un dels membres era de l'Ajuntament de Calonge...

Tots els candidats ens vam quedar amb un pam de nas i de moment no vàrem saber reaccionar... L'endemà, i a través de Facebook, telèfons, etc. ho vàrem estar comentant i tot i que en principi la ràbia, indignació i ganes de justícia eren tan grans que estàvem disposats a denunciar la martingala, finalment va predominar la butxaca. Per tant, ni a Calonge ni a Palamós ni a... un llarg etc. No tenim ni els mateixos drets ni les mateixes oportunitats, i sí, Elena, a per tot es fan injustícies, però quan dius que hem de reclamar el que ens pertoca, cal tenir en compte que això de reclamar surt car, molt car! (Quan vulguis t'ensenyo les factures). Per cert, Elena, la «ella» de Palamós té nom i cognoms, es diu Sara Montiel... Sempre et queda el recurs de presentar-te a unes oposicions a Palamós i a veure si ara et funciona l'enxufisme.

M'hauria agradat
molt més...

Antoni Mas i Bou. CASSÀ DE LA SELVA.

Es tracta d'una pubilla de casa bona. De família conservadora de pedra picada. Una gent gelosa amb excés dels atributs de la noia, que han mantingut immaculada durant 33 anys sota la custòdia dels sabres i togues de més rang de tot el país. Però malgrat tantes precaucions, la virtuosa pubilla ha resultat finalment, i inesperadament, desflorada. I ha ocorregut de la pitjor manera: amb nocturnitat (en ple agost, aprofitant que el poble dormiteja), amb alevosia (sense fer cap consulta popular) i amb traïdoria (els autors han estat precisament dos dels principals valedors de la virginitat de la víctima). I per acabar-ho d'adobar, no ho han fet per amor. Ni per desig. L'acte ha estat perpetrat pel més pur i vil interès. Segurament que a la pobra Consti li hauria agradat molt més que les coses haguessin anat d'una altra manera. Però ja ho veieu, ens ha tocat viure un temps en què els

interessos econòmics passen per sobre de tot. Què hi farem! Ara la noia podrà cantar amb tota propietat la vella cançó d'en Serrat.

Una encertada
decisió

Lluís Torner i Callicó. girona.

Fa pocs dies, en aquest mateix diari, vàrem poder llegir una notícia, eminentment gironina que, tot i que potser va passar un xic desapercibuda, per als ciutadans i ciutadanes que sí que la vàrem llegir va resultar gratament rebuda. Tractava del que, segons sembla, és un dels propòsits del nou Govern Municipal, la recuperació de la ubicació de l'Oficina de Turisme de la ciutat, al lloc que havia estat ocupant fins que, fa cosa d'un any, es va decidir de traslladar-la al renovellat edifici de Santa Caterina, on s'inaugurà la nova seu dels Serveis Territorials de la Generalitat.

No volem pas dir que la idea d'aglutinar l'esmentada oficina amb la resta de serveis, no fos ben intencionada, però tenint en compte que els seus usuaris són, bàsicament, gent vinguda d'altres indrets, majorment turistes, la situació d'abans, a la Rambla de la Llibertat, ben a prop del Pont de Pedra, és molt més estratègica, en ser un lloc de pas, gairebé obligat, i per conseqüent, de més fàcil localització.

Ja els hotelers de Girona, a través de la seva Associació d'Hostaleria –durant la darrera Temps de Flors– havien demanat permís per a la seva utilització, com a punt d'informació, cosa que els funcionà molt bé.

Si tot va bé, la intenció de l'actual alcalde, Sr. Carles Puigdemont, i de la corresponent regidora, Coralí Cunyat, és reconvertir el servei en un model mixt, entre públic i privat, donant-li la forma de Patronat. Sigui com sigui, l'emblemàtic edifici de la Rambla recuperarà, sembla que ben aviat, l'Oficina de Turisme i Informació. Ho considerem una encertada decisió.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/09/12/cartes/514432.html?utm_source=rss